

Platon, *Phèdre*

*Socrate examine avec Phèdre les conditions pour écrire et parler de belle façon. Il entreprend de montrer à son ami que la connaissance de la vérité est une condition de l'art des discours. Pour cela, il expose avec ironie la thèse de ses adversaires, selon lesquels la rhétorique doit s'appliquer au vraisemblable et non au vrai.*

(Σωκράτης) λέγεται γοῦν, ὃ Φαῖδρε, δίκαιον εἶναι καὶ τὸ τοῦ λύκου εἰπεῖν<sup>1</sup>.

(Φαῖδρος) καὶ σύ γε οὕτω ποίει.

(Σωκράτης) φασι τοίνυν οὐδὲν οὕτω ταῦτα<sup>2</sup> δεῖν σεμνύνειν οὐδ' ἀνάγειν ἄνω μακρὰν περιβαλλομένους· παντάπασι γάρ, ὃ καὶ κατ' ἀρχὰς εἵπομεν τοῦδε τοῦ λόγου, ὅτι οὐδὲν ἀληθείας μετέχειν δέοι δικαίων ἢ ἀγαθῶν περὶ πραγμάτων, ἢ καὶ ἀνθρώπων γε τοιούτων φύσει ὄντων ἢ τροφῇ, τὸν μέλλοντα ἱκανῶς ῥητορικὸν ἔσεσθαι. τὸ παράπαν γὰρ οὐδὲν ἐν τοῖς δικαστηρίοις τούτων ἀληθείας μέλιν οὐδενί, ἀλλὰ τοῦ πιθανοῦ· τοῦτο δ' εἶναι τὸ εἰκός, ὃ δεῖν προσέχειν τὸν μέλλοντα τέχνη ἐρεῖν. οὐδὲ γὰρ αὐτὰ <τὰ> πραχθέντα δεῖν λέγειν ἐνίοτε, ἐὰν μὴ εἰκότως ἢ πεπραγμένα, ἀλλὰ τὰ εἰκότα, ἐν τε κατηγορία καὶ ἀπολογία, καὶ πάντως λέγοντα τὸ δὴ εἰκὸς διωκτέον εἶναι, πολλὰ εἰπόντα χαίρειν τῷ ἀληθεῖ· τοῦτο γὰρ διὰ παντὸς τοῦ λόγου γιγνόμενον τὴν ἅπασαν τέχνην πορίζειν.

(Φαῖδρος) αὐτὰ γε, ὃ Σώκρατες, διελήλυθας ἃ λέγουσιν οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοὶ προσποιούμενοι εἶναι.

<sup>1</sup> Cette expression proverbiale est l'équivalent de : "Se faire l'avocat du diable".

<sup>2</sup> ταῦτα fait référence à l'objet de la discussion.